

12 Februarie 1809 este ziua în care se naște vietea care a devenit Charles Darwin – cel mai relevant om dintre cei preocupați până acum de științele naturii. Acest englez a fost combinația perfectă pentru a putea produce rezultate științifice apte de a schimba paradigma din științele biologice: avea capacitate 1. de observare a detaliilor din natură sau din scrierile altora, 2. de analiză a fenomenelor în amploarea lor și cu interconexiunile lor complexe, 3. de sinteză a imaginii mari recompuse din informații fragmentare, 4. de prezentare a ideilor rezultate printr-un limbaj simplu și inteligibil de orice om apt să citească. Prin munca lui intelectuală a adus lumina care prezintă evoluția biologică în toată splendoarea fenomenului. După apariția cărților lui, doar cei care sunt retardați intelectual, cei care practică abstenența-gândirii, cei iraționali pot nega acest fenomen care a produs ceea ce putem vedea azi în jurul nostru... inclusiv dihania pe care o vedem în oglindă. Tot felul de profesori universitari, academicieni și alți purtători de distincții și titluri nobiliare ale științei-oficializate din epoca respectivă au fost oarecum anulați în ifosele lor... prin munca intelectuală onestă a unui creier uman care cu pasiune se dăruiește studierii în amploare a subiectului de esență a științelor naturii. Din toate punctele de vedere, omul și naturalistul Charles Darwin poate să fie și azi cel mai bun exemplu de urmat – mai ales că avem nevoie de astfel de exemple mai mult decât de aer. Este oarecum minunat să te gândești că omul acesta, Darwin, timp de 7 decenii cât a existat, era preocupat de subiectul cel mai important pentru o vietate de genul omului, adică de Viață – ca fenomen biologic de amploare planetară. Putea Darwin să devină cel mai mare expert în coropișnițe sau în gândacul de Colorado, dar a înțeles că nu despre asta este aici vorba – și că nu are timp de toate. A fost preocupat de fenomenul viului în amploarea contextului spațio-temporal, de legăturile de filiație dintre ființele din trecut, cele de azi și a extrapolat spre cele de mâine... privite la nivelul Planetei. A remarcat că există diferențe mai mult sau mai puțin evidente între organismele similare de pe insule apropiate... că există diferențieri geografice ca adaptare la mediu; a văzut că aceste caracteristici se transmit de la o generație la alta – dar nu exact identic, ci modificate sub presiunile factorilor selectivi de variate feluri; și a înțeles modul în care vietățile sunt diverse în interiorul speciilor și populațiilor, cum ele fiind supuse condițiilor selecției naturale date de caracteristicile mediului – unele ajung să supraviețuiască iar altele nu, astfel încât liniile filetice prezintă transformările evolutive pe care le arată seriile de fosilele. Ce îmi mai place la omul acesta? Faptul că a muncit inteligent, sincer și conștiincios întreaga lui viață, exact atât cât i-au permis puterile; chiar dacă avea problemele lui – ca orice om – intelectul lui lucra la înțelegerea problematicilor care îl preocupau – la deslușirea legăturilor dintre fenomene geologice și biologice, la găsirea răspunsurilor plauzibile care să poată da explicație, care să poată să fie testate științific. Și scria textele, publica acele cărți minunate, rând pe rând. Darwin nu e genul de om care să zică: “lasă, merge și așa”; dacă citești o frază, un paragraf, un capitol, vezi că fiecare cuvânt este fix la locul lui, iar ideile curg rațional și lin, ca la un mare vals al intelectului uman. Constați că scrierile lui sunt nu doar coerente și impecabile, ci ai putea zice că sunt perfecte – fix așa cum ele trebuie să fie – o manifestare a

genialității apte să gândească marile fenomene ale Viului și să transmită celorlalți concluziile la care ajunge. Când mă uit la Darwin, știu că omul este cea mai minunată ființă.

Interesant este că dacă citești azi niște cărți publicate de Darwin în urmă cu 150 de ani, ai ocazia să ajungi la o cunoaștere biologică mai fresh, mai autentică, mai articulată, mai viguroasă și mai profundă decât dacă îți pierzi vremea cu unii dintre „profesorii universitari” care au ajuns în sistem prin ceva morbidă glumă a sorții. Dacă Darwin ar ajunge să îi vadă pe mulți dintre „intelectualii” de azi – oare cum ar reacționa? Teoretic, pe baze strict raționale, pe mulți ar trebui să îi pună din start în categoria fosilelor vii, împreună cu hatteria și latimeria; doar că el, Darwin-Omul, avea prea mult bun-simț și multă compasiune pentru ființe, inclusiv oameni – sau mai ales, incluzând aici și pe cei mai proști, cei mai incuți, cei mai retardați și cei mai bigoți dintre aceștia. Când citești scrierile lui, ai impresia că ele sunt formulate voit în limbajul care să facă accesibile ideile pentru orice om deschis către cunoaștere, chiar dacă nu are capacități intelectuale ieșite din comun. Până și în această privință, se percepe la Darwin umanismul cel mai profund ce poate exista – mult mai mult decât nivelul la care te poți aștepta la un om de știință preocupat de “domeniul lui”.

Desigur, dacă nu publica Darwin acele idei, alții ajungeau la aceleași concluzii în același timp... așa cum a fost Wallace, alt englez, biolog, explorator și om rațional. Darwin și Wallace. Este minunat că au existat și asemenea oameni; în principiu, ei ar putea exista oriunde, dacă mediul social și contextul biologic al individului ar permite o asemenea manifestare. Te poți întreba, cum de oare ambii erau englezi. De ce nu din Congo? Englezi fiind, aveau un mediu socio-intelectual deschis către Lume, o societate cultă în care sunt accesibile numeroase scrieri naturalistice de performanță; plus, exista ocazia de a călători și explora biodiversitatea Planetei timp de ani de zile, în cele mai inaccesibile locuri; totodată, societatea vest-europeană avea potențialii-cititori care să poată aprecia cărțile și cunoașterea biologică aflată la baza lor. Dacă un individ identic cu Darwin din punct de vedere biologic, se năștea în ceea ce era pe atunci Cehia, Ungaria, Moldova, Coreea,... să nu mai zic de Congo sau Djibouti, praful se alegea de el, ajungea un mic profesoraș, cu pantalonii crăpați la spate; ajungea vraci sau ceva șef de trib poate. Orice putea să facă, tot nu putea “să ajungă Darwin”; pentru asta era nevoie de vestul european/ Marea Britanie. Aici se văd efectele care pot să fie date de limitările socio-culturale, financiare, deschiderea către Lume sau închistarea societăților în care individul uman este sortit să existe.

Dar, dincolo de asta, Adevărul ajunge perceput de mintea omului rațional, atunci când acesta are acces la datele problematicii.... aceasta este frumusețea Științei. Chiar dacă ar fi ștersă de pe fața Pământului toată Știința, și chiar dacă ar dispărea și specia umană, în măsura în care ar

Scris de dr. Peter Lengyel
Joi, 12 Februarie 2015 22:26 -

---

evolua o altă specie cu capacități intelectuale similare, ar ajunge la aceleași concluzii în privința evoluției biologice. Destul de frumos. Impresionant aproape. Nu? Acea altă specie inteligentă ar ajunge la aceleași constatări în privința citologiei, geneticii, microbiologiei, evoluției biologice, sistematicii botanice/ zoologice, geologiei, geografiei... fix la ideile la care am ajuns și noi. Destul de tare, nu? Adică, adevărul iese la suprafață, în măsura în care Lumea este analizată de o vietate inteligentă... doar trebuie ca ea, rațională... să poată să existe.

AUTOR ©

[dr. Peter Lengyel](#)

PS. Darwin a fost născut pe data de 12 februarie, o senzație cunoscută și de mine. Suntem mulți care îl avem pe Darwin în suflet. 12 februarie devine o zi importantă pentru cei care au capacitate de gândire rațională, oameni care iubesc știința, ființe preocupate de marile idei care ne apropie de înțelegerea realităților naturale. Ziua de azi a fost alocată discuțiilor pe acest tip de subiecte, de la evoluție, diversitate, subtilitățile fenomenelor biotice pe care începem să le înțelegem în extraordinara lor frumusețe, naturală. Este plăcut să fii biolog.

PS2. Fără concepția evoluționistă, întreaga masă de date despre vietăți este o simplă colecție de timbre, un morman de informație fără nici un fel de coerență internă; iar, evoluționismul ca principiu explicativ a făcut din toate aceste fragmente de puzzle o entitate articulată, fluentă, astfel încât omul de azi poate nu doar înțelege legăturile de înrudire dintre diferitele vietăți actuale ale planetei, dar și legăturile de filiație cu formele fosile și intermediare, rezultând un imens arbore genealogic care are la bază prima vietate ce a existat în urmă cu circa 3,6 miliarde de ani... și include toate, dar absolut toate vietățile care au existat până acum, există azi și cele care vor exista vreodată în mod natural. O mică mențiune se poate face, că la viteza cu care omul dezvoltă știință și tehnologie, se poate ajunge la crearea unor entități vii produse de om... din materie anorganică. Te pune un pic pe gânduri? Sau nu ai înțeles ce am zis...

SURSA:

[Peter Lengyel blog](#)